

Vraag van de PvdA:

De PvdA brengt het volgende in. Vier op de tien vrouwen heeft na een scheiding een inkomen op of onder bijstandsniveau: 950 euro netto per maand. Dit is lager dan de armoedegrens voor een alleenstaande. Ze lichten niet toe wat ze bedoelen met de armoedegrens en hun vraag daarover is ook niet duidelijk.

Wat bedoelt de PvdA met armoedegrens, dat is toch hetzelfde als de bijstand?

Het blijkt dat de Overheid en het Centraal Bureau voor de Statistiek uitgaan van verschillende uitgangspunten bij de definitie voor bestaansminimum en armoede.

Waarschijnlijk wordt door de PvdA de armoedegrens van het CBS bedoeld, 1045 euro netto per maand.

Uitgangspunt overheid, bestaansminimum

Het bestaansminimum bij het inkomen wordt in het emancipatiebeleid verbonden met de bijstand. Iemand die meer inkomen heeft dan de bijstand wordt **economisch zelfstandig** genoemd. ('Emancipatiemonitor', 2018, pag 40)

De drempelwaarde van het bestaansminimum is 70 procent van het nettominimumloon, dit is 70 % van het wettelijke netto minimumloon van een alleenstaande (950 euro).

Uitgangspunt Centraal Bureau voor de Statistiek, bij onderzoek armoede

Het CBS doet al jaren onderzoek naar armoede en hanteert daarbij een andere grens voor armoede dan de overheid, namelijk 10 procent meer dan de bijstand, 1045 euro netto per maand. Dit is '**Het niet veel maar toereikendbudget**' zonder extra's als internet.

Bij het laatste onderzoek van het CBS 'Armoede en sociale uitsluiting', 17 januari 2018, gaat zij uit van een bedrag van € 1.039 netto per maand voor een alleenstaande als grens voor het leven in armoede. Met dit inkomen loopt iemand volgens het CBS het risico op armoede en sociale uitsluiting en mist de aansluiting bij de maatschappij.

Opmerking: Vooral eenoudergezinnen hebben zo'n laag inkomen.

<https://youtu.be/SWyo6lz3KhQ>

Economisch zelfstandig en Financieel zelfstandig.

Om het allemaal nog wat ingewikkelder te maken introduceerde de overheid begin 2018 een tweede maat voor het meten van de vorderingen van het emancipatiebeleid, namelijk financiële onafhankelijkheid (TK 2017/2018). Dan zijn de inkomsten (100 procent van) het minimumloon en meer. Voor een alleenstaande is dat 1476,40 euro netto per maand, enigszins afhankelijk van de bedrijfstak. ('Emancipatiemonitor', 2018, pag 41)

Het succes van het emancipatiebeleid werd altijd afgemeten of het aantal economisch zelfstandig vrouwen is toegenomen. (70 procent minimumloon, 950 euro netto per maand)

Het verschil tussen beide standaarden is 526,40 euro per maand(!).

Hoe is de situatie in maart 2019? De laatste voortgangsrapportage van het Ministerie van OCW over Emancipatie geeft aan:

Meer vrouwen zijn financieel onafhankelijk, namelijk in 2014 45%, in 2017 50 %.

Ook het aantal economisch zelfstandige vrouwen is sinds 2014 toegenomen van 56,5% tot 60% in 2017.

Deze getallen betekenen dat 10 procent van de vrouwen tussen de 950 en 1476,40 euro netto per maand verdient.

Verder zijn er nog enkele punten van belang uit de voortgangsrapportage Emancipatie van maart 2019, die bedoeld is om de Tweede Kamer te informeren

[Voortgangsrapportage](#) Emancipatie, zoals beschreven in de Emancipatienota 2018-2021, Ministerie van OCW, minister Ingrid van Engelshove, maart 2019.

*‘Principes in de praktijk met betrekking tot
arbeid; sociale veiligheid; genderdiversiteit en gelijke behandeling’.*

Arbeid: Elke vrouw moet financieel onafhankelijk zijn en haar kwaliteiten op de arbeidsmarkt kunnen waarmaken.

Het kabinet streeft naar gelijkheid tussen mannen en vrouwen op het gebied van arbeid en inkomen en zet zich in voor een gelijkwaardige deelname van vrouwen op elk niveau. De vooruitgang die hierop is geboekt, is te bescheiden. Er zijn nog steeds grote verschillen tussen mannen en vrouwen ten aanzien van uren, loon en functieniveau. Daarom blijft het kabinet zich hiervoor inzetten.

Ik rapporteer over de gerealiseerde voortgang op het thema ‘arbeid’ vanuit de indeling: financiële onafhankelijkheid, topvrouwen, arbeidsparticipatie en gelijk loon.

Ik streef ernaar dat meer vrouwen meer uren werken. Veel vrouwen werken in kleine deeltijdbanen en de zorgtaken zijn in praktijk nog ongelijk verdeeld tussen mannen en vrouwen. Dat doet hen tekort en het doet ook de samenleving tekort.

‘Om economisch zelfstandig en financieel onafhankelijk te worden is het belangrijk dat vrouwen werk hebben en voldoende uren werken. Met het ministerie van SZW werk ik aan het verkleinen van de achterstanden van vrouwen op de arbeidsmarkt. Hierbij werken we intersectioneel en kijken we naar specifieke groepen vrouwen, bijvoorbeeld laagopgeleide vrouwen, vrouwen met een arbeidsbeperking, alleenstaande moeders en vrouwen met een migratieachtergrond. Belangrijke samenwerkingspartners hierbij zijn de gemeenten en het UWV.’

De minister van OCW subsidieert daarvoor een aantal projecten. O.a. de alliantie Samen werkt het!, om betaald werk en onbetaalde zorg te combineren. En ‘Tel Mee Met Taal’.

Algemeen:

Inkomensverschillen tussen mannen en vrouwen.

Het persoonlijk inkomen van alle vrouwen tussen 15 jaar en AOW-leeftijd (excl. scholieren en studenten) is 25.300 euro. Dat is 56% van het inkomen van mannen (45.100 euro). Het lagere inkomen van vrouwen komt vooral doordat ze meestal in deeltijd werken. Daarnaast gaat onder meer het werken in minder goed betaalde sectoren en beroepen gepaard met een lager uurloon dan mannen. Als gevolg van een lager inkomen uit betaald werk wordt er minder werkgerelateerd pensioen opgebouwd en komen bij verlies van werk de werkloosheids- of arbeidsongeschiktheidsuitkering van een vrouw lager uit.